నీలి కంఠుడు

జయంతి శ్రీరామమూర్తి

"క్ష్వాలకంఠుని నాగసర్పం
కుబుసమూడ్చి పడగ బుస్సంది.
రెండువాల్కులు..."

"నా కిదివరకు తెలియదు మీకు రెండు నాలుక లున్నాయని," అంది యశోద వెనక నుంచి.

"అలాగా" అన్నాడు నారాయణ తెరచిన పుస్తకం అలాగే పట్టుకుని.

"లేకపోతే. ఇంతకాలంనుంచీ ఆ నలభై రూపాయలూ నా యిష్టప్రకారం ఖర్చు పెడతానని ఒప్పుకుని, యిప్పుడు మీరు పేటు మార్చడం మీకే తగును" అన్నది యశోద.

నారాయణకి ఇప్పుడు అర్థమయింది భార్య మనసులోని మాట.

"చూడు యశోదా! అడపా దడపా అరణా, అణా ముడేసి నలభై నిలవచేసింది నువ్వే. కాదనను" అంటూన్న భర్తమాట కడ్డువచ్చి, "అందుకే నా యిష్టప్రకారం రెండు జతల బట్టలు కుట్టించుకోండి. మీ చొక్కా చిరుగులు కుట్టలేకుండా వున్నాను" అంది యశోద.

"అలా పనికిరాదు. మగవాడు ఎలాంటి బట్టలు వేసుకున్నా రోజు దొర్లిపోతుంది. ఈ నలభై పెట్టి నీకో మంచి చీర తెస్తాను. ముందు నెలలో నీ పుట్టినరోజు కూడా వస్తూంది. ఎప్పుడో కార్యానికి పెట్టిందేతప్ప మళ్ళీ ఈ ఆరేళ్ళలోనూ ఒక్క సిల్కు చీరనా కొనలేక పోయాను. ఏమిటో, పేరు గొప్పా, ఊరు దిబ్బాలాంటి వుద్యోగాలు! బ్యాంకు పుస్తకంలో పది అంకె దాటే సూచనే లేదు" అని చప్పరించేడు భర్త.

"అబ్బా, కట్టిపెడుదురూ ఈ ప్రసంగం. అస్తమానం లేదు లేదనుకోకూడదు." అంటూన్న యశోద. వీధి తలుపుతట్టిన శబ్దం విని, వెళ్ళి తలుపుతీసింది. గుమ్మంముందు టెలిగ్రాఫు బంట్రోతు నిలబడివున్నాడు. నారాయణ ఒక్క గంతులో వెళ్ళి అందుకున్నాడు. కవరుచింపి రెప్పవెయ్యకుండా అలాగే చూస్తున్న భర్తనుగని,

"ఇంటిదగర అంతా క్షేమమేగదా" అంది యశోద.

"ఆ. అంతా క్షేమమే" అన్నాడతడు కుర్చీలో కూలబడుతూ. అతని కళ్ళల్లో ఒక విచారపు పొర ఆమెకు గోచరించింది.

"అయితే, ఏమిటి ఈ టెలిగ్రాము?"

"ఏముంది నాబొంద? ఢిల్లీనుంచి శివరావూ, భార్యా వస్తున్నారట"...

"ఎప్పుడు" అంది యశోద.

"ఇప్పుడే - ఎనిమిదింటి బండిలో వస్తున్నారు. నన్ను స్టేషనుకి రమ్మని యీ టెలిగ్రాము" అన్నాడు నారాయణ.

"మరి ఇంతమాత్రానికే అంత విచారంగా కనుపిస్తారెందుకు?"

"విచారం కాదు. ఏమిటో, యీ పట్నవాసంలో మనది మనకిచాలక చస్తూంటే ఈ అభ్యాగతు లొకళ్ళు."

"అలాగంటా రేమిటండీ. పాపం, ఎంత ప్రేమా, ఎంత చనువూ లేకపోతే మన ఇంట్లో దిగుతారు? ఏదో మనతో బాటే, ఆ పప్పూ అన్నమే వాళ్ళకీ పెడదాం. అవును గాని, ఏడున్నర అయింది యింకా అలా కూర్చున్నారేం?" అంది యశోద.

నారాయణ ఏదో పారేసుకున్నవాడిలా లేచి, బట్టలు మార్చుకుని, "సరే, ఆ నలభై రూపాయలూ పెట్టెలో ఓమూల పడేసి వుంచు. ఈ బంధువులు వెళ్ళిపోయేక చూసుకోవచ్చును" అని వీధిలోకి దారి తీశాడు.

నారాయణ వేగంగా స్టేషనువైపు నడిచి పోతున్నాడేగాని, అతనిలో ఉత్సాహం అన్నది లోపించిపోయింది అతని బుర్ర అనంతమైన ఆలోచనలతో వేడెక్కి వుంది. తానెంత వద్దనుకున్నా చీటికీ మాటికీ సింగరాజు లందరూ వచ్చి మిత్రత్వమనే బురఖాను తగిలించుకుని, బలవంతంగా ఆతిథ్యాన్ని అంగుకుని, కడకు తనకే పంగనామాలు పెట్టి వెళ్ళిపోతున్నారు. ఇప్పటికింకా రెండు నెలలు కూడా గడవలేదు— ఒక ప్రబుద్ధుడు ఉద్యోగ ప్రయత్నపు మిషతో వచ్చి, ఇరవైరోజులు తిష్ఠవేసి వెళ్ళేనాటికి చీదరించుకొని "ఇంకానయం, ఈ ఇరవైరోజుల్లోనూ నన్ను వీళ్ళు విషం పెట్టి చంపలేదు" అని బాహాటంగా చాటింపు వేసి, తన తెలివికి తానే మురిసిపోయి తోక ముడిచాడు. ఈ సంఘటన తర్వాత, నారాయణ లెంపలు వేసుకుని "ఈ ప్రపంచంలో వర్తకులేగాని మిత్రులు లేరు" అని రూఢి చేసుకున్నాడు. కాని, తన ఉద్దేశాలు ఆచరణలో పెట్టే ధైర్యంలేక ఇప్పుడు స్టేషనుకి వెడుతున్నాడు. తనూ ప్లాటుఫారం మీద అడుగు పెట్టేడో లేదో బండిరొప్పుతూ రోజుతూ వచ్చి నిలబడింది.

ఇంటికి రాగానే శేషమ్మ యశోద భుజాలు పట్టుకుని, "నా మొహం మీకూ, మీ మొహం నాకూ తెలియకపోయినా, మా వారికీ మీ వారికీ వున్న స్నేహాన్ని చూసుకుని చనువుగా వచ్చేశాం" అంది చమత్కారంగా చేతులు త్రిప్పుతూ, "దానికేం? ఒక జాతివాళ్ళం, ఒక భావవాళ్ళం" "నేనూ అదే అన్నాను. అయినా మా ఆయన హోటలులో దిగుదామని పట్టు పట్టేరు. కాని, నేనే చొరవచేసి తంతి యిచ్చేశాను మగవాళ్ళకేం తెలుస్తాయి మన యిబ్బందులు, చెప్పండి" అంది శేషమ్మ.

"మంచి పనిచేశారు. వచ్చీ పోతూ వుంటేనే స్నేహాలు నిలుస్తాయి." ... యశోద.

శేషమ్మ అటూ, యిటూ పరకాయించి, "మేడమీద యిల్లు తీసుకున్నారు ఈ వేసంకాలంలో నీళ్లు పైకెక్కుతాయా?" అంది.

తెల్ల వెంట్రుక లుండవు
(GOVT REGD).
రంగులనుచూచి మోసపోవద్దు. అది తాత్కాలికము. మా సువాసన "విశ్వకళ్యాన్ తైలం" అనేక వనమూలికలతో ఆయుర్వేద పద్ధతిలో తయారైనది. 50 సం॥ల వయస్సువరకు వెంట్రుకలను నల్లగా వుంచును. ఇదిగాక మెదడుకు చల్లదనమునిచ్చును ఉన్మాదము, తలనొప్పి వగైరా జబ్బుల రానీయదు. "జ్ఞాపకశక్తి"ని కంటిచూపును వృద్ధి చేయును. కొద్దిగా నెరసివుంటే ఒక సీసా రు. 5/- 3 సీసాలు రు. 12, సగము నెరసివుంటే ఒకసీసా రు.6/- 3 సీసాలు రు.15/- పూర్తిగ నెరసివుంటే ఒక సీసా రు. 7/-లు 3 సీసాలు రు. 18/-లు పని చేయలేదని ఋజువుపర్చిన పూర్తి సొమ్ము వాపసు చేయబడును. కోరినవారికి పూచీ.
MODERN DRUGS CORPN
(106) P. O. Pakribardwan (Gaya)

"ఉదయం తొమ్మిది లోపూ, సాయంత్రం ఆరు తర్వాతా ఫర్వాలేదు. ఈలోగా మాత్రం పట్టి వుంచుకోవాలి" అంది యశోద.

శివరావూ శేషమ్మా మూడురోజులని చెప్పి వారంరోజులు తిష్ఠ వేసేరు. వాళ్లని కూర్చోపెట్టి వియ్యాలవారిలా మేపడం కష్టమనిపించినా మాట దక్కించుకుందుకు నోరు మూసుకోక తప్పింది కాదు యశోదకు. అతిథులిద్దరూ ఉదయం ఎనిమిది దాటితేగాని లేచేవారు కారు. అప్పటికి వాళ్ళకి బెడ్ కాఫీ అందించి నారాయణ ఆఫీసుకి వెళ్ళిపోయేవాడు. ఆటుపిమ్మట లేచి, వేసవికాలమైనా వెన్నీళ్ళు కాని స్నానం చెయ్యనునేవారు. తొమ్మిది దాటేక నీళ్ళు నిలిచిపోతే, యశోద క్రిందివాటాకి వెళ్లి తీసుకురావలసి వచ్చేది. పన్నెండు గంటలకు వేన్నవేన్నటి భోజనం - శేషమ్మ మరీను!! "కాయిన్ని ముక్కగా నెయ్యి లేనిదే తిండేమిటి?" అంటూ నేతి గిన్నె వొంపేసుకునేది. భోజనానంతరం శివరావు నిద్రపోయేవాడు శేషమ్మ అన్ని గదులూ తిరుగుతూ, అన్ని మంచాల మీదా దొర్లేది. అలమారులన్నీ సవరించేది. పుస్తకాలు తిరగవేసేది. ఆమె నోటికి తాళం వుండేదికాదు. రాజకీయాలనుండి రష్యను స్పుట్నిక్కుల దాకా అన్నీ చర్చించేది. పాపం, యశోద మృదుభావం మనిషి. తన సంసారమేమిటో - తనేమిటో!! శేషమ్మగారి అతి చనువుగూర్చి ఎన్నిమాటలో చెప్పాలనుకుంది కాని, మర్యాద ఆమె నోటికి తాళం వేసింది.

'తినగా తినగా గారెలు కనరు' అన్నట్టు వారంరోజులు గడచేసరికి ఆయింటి మీద శేషమ్మగారికి మొహం మొత్తింది. ఆవిడ కళ్లు తడిచేసుకుని, "ఈ జన్మలో మళ్లీ పిల్లయింట్లో దిగకూడదు. పాపం, మీరు దిగవనే అన్నారు. నాబుద్ధి గడితిని చేసే పట్టుపట్టేను. ఇప్పటికైనా నాకు తెలివి వచ్చింది" అంటూ, భర్త చూసేలా ఈ చెంపా ఆ చెంపా లెంపలు వాయించుకుంది. శివరావుమాత్రం తనకోపాన్ని ఇంగితజ్ఞానమనే ప్రమిదెలో భద్రపరచుకొన్నాడు. వేగంగా మకాం ఎత్తడం కన్న అతనికి గత్యంతరం కనుపించలేదు.

మరునాటి ఉదయం నారాయణ లేచేసరికి శేషమ్మ ఎప్పుడు లేచిందో పెట్టె సర్దుకుంటూంది. ఆమె ఆరింటికే లేవడం చూసి అతను ఆశ్చర్యపడ్డాడు. ఇంతలో శివరావు లేచి "నారాయణా! ఈ వేళ పదకొండు గంటల బండిలో వెళ్ళిపోతున్నాము. మీ ఆతిథ్యానికి ధన్యవాదాలు" అన్నాడు. నారాయణ లోపలికి వెళ్ళి, భార్యతో ఒక చిన్న సలహా వెలిబుచ్చేడు.

"పాపం, వాళ్ళు మళ్ళీ ఎన్నాళ్లకు వస్తారో ఆవిడకో చీర పెడదామా?"_

యశోద భర్తతో ఏకీభవించింది.

"అయితే ఆ నలభైలోనీ ఓ పదిహేను ఇలా ఇయ్యి" అన్నాడు నారాయణ. యశోద పెట్టె తెరచింది. అరలో చెయ్యి పెట్టింది కాని ఆశ్చర్య చకితురాలయింది. ఆమె కెందుకో భయం కలిగింది. భర్తనిలోనికి పిలిచి, "మీరు గాని ఆ నోట్లు తీశారా?" అంది.

"నేనేమిటి? నోటేమిటి? అయిందా మంగళం? అయినా ఆ పెట్టెకి ఎన్నడైనా తాళం వేసిన పాపాన పోయేమా?" అని చీదరించుకున్నాడతడు.

భార్యాభర్తలిద్దరూ నోరు మూసుకుని, పెట్టిలో ప్రతీగుడ్డా తీసి మడతలు విప్పి చూసుకున్నారు. కాని, ఫలితం శూన్యం.

"పోనీ నేను బట్టలు కుట్టించుకో మన్నప్పుడే కుట్టించి వేసుకుంటే ఎంత బాగుండేది?" అంది యశోద.

"బుద్ధికర్మానుసారిణీ" అన్నాడు భర్త. ఇంతకీ ఆ సొమ్ము పోవడంవలకలిగే విచారం కన్న ఎలా పోయిందనే ఆశ్చర్యం ఎక్కువ పీడిస్తొందతనిని. ఒకసారి రెండు చేతులా తలపట్టుకుని 'ఏమన్నా ఖర్చు చేసు లేదుగదా' అని గట్టిగా ఆలోచించేడు.

ఇంతలో గుమ్మంవద్ద శివరావు నిలబడి "ఏమిటి పోయింది నారాయణా?" అన్నాడు.

అతను లేచి, "అబ్బే! ఏమీ లేదు. నిన్న ఆఫీసునుండి వస్తుంటే నలభైరూపాయలు దారిలో ఎక్కడో జారిపోయేయి" అన్నాడు.

"అయ్యో! మేము వచ్చినవేళ ఈ నష్టం ఒకటా మీకు?" అంది శేషమ్మ వెనకనుండి.

"రామ, రామ! మన్నని మీరేం జేస్తారు మా అశ్రద్ధకి" అంది యశోద.

శేషమ్మా ఆమెభర్తా వెళ్ళిపోయేక ఇంటి తోబాటే యశోద మనసుకూడా తేలికపడింది. ఈ కష్టకాలంలో ఎవరి సంసారం వాళ్ళు గడుపుకోవడమే బ్రహ్మాండం అవుతూంటే ఇంకొకరిని వారంరోజులు నెత్తి మీద పెట్టుకోడం ఎలాంటివాళ్ళకైనా సుఖం అనిపించదు. దినాలు గడుస్తున్న కొద్దీ సొమ్ముపోయిన దిమ్మ తగుతూన్నా, ఎలా పోయిందీ అన్న కౌతుకం తగ్గలేదు నారాయణలో. అందులోనూ యశోద పుట్టినరోజు ఇంక రెండురోజులే వుంది. ఆమెకు చీర కొనడానికి సొమ్ము ఎవరివద్ద బదులు తీసుకోవడమా అని ఆలోచిస్తున్నాడు. ఇంతలో అకస్మాత్తుగా పోస్టుమేన్ వచ్చి మనియార్డరు ఫారం చేతికందించేడు. నారాయణ అదిరిపడ్డాడు. అతనిలో ఆశ్చర్య ఆవేశాలు ఒక్కసారి ఉప్పొంగి పోయాయి. నలభైరూపాయలు మనియార్డరు దేవుడే పంపినట్లనిపించింది అతనికి. అతడు సొమ్ము అందుకుని, పోస్టుమేన్ వెళ్ళిపోయేక కూపను ఇలా చదువుకున్నాడు.

"ఈ జీవితంలో కొన్ని సమయాలలో బలహీనత ఎలాంటివాళ్ళనైనా ఆవరిస్తుంది. మీ ఆవిడ పెట్టెలోని నలభైరూపాయలూ మా ఆవిడ పెట్టెలోకి వచ్చాయని చెప్పడానికి సిగ్గుపడుతున్నాము. వాటినే ఇందు మూలంగా పంపుతున్నాము. ఈ విషయాన్ని ప్రకటించడం మన యిద్దరికీ క్షేమకరం గాదు. శంకరుడు గరళాన్ని కంఠంలో దాచుకున్నట్టు మనం కూడా గొంతులోనే వుంచుకోవాలి. నువ్వు మీ ఆవిడకి కూడా చెప్పవని ఆశిస్తున్నాము.

శివరావు

ఆ సాయంత్రం నారాయణ క్రొత్త చీరతో ఇంటికి వచ్చి "చూశావా, నా మతిమరపు? ఆ నలభయ్యీ బ్యాంకులో వేద్దామని తీసుకువెళ్ళి ఆఫీసు డెస్కులో మరచిపోయాను" అన్నాడు. యశోద కళ్ళు మిలమిల లాడేయి. ఆమె ఒక దీర్ఘ నిశ్వాసం విడిచి "చూసేరా నాపాపిష్టి మనసు? శేషమ్మ తీసిందేమో అని అపోహపడ్డాను. కాని, మీతో చెప్పే ధైర్యం లేకపోయింది. మంచి దయింది చెప్పాను కాదు." అని నొచ్చుకుంది. నారాయణ శూన్యంలోకి చూపులు పెట్టి నవ్వుకున్నాడు. ఆ నవ్వులోని అంతరార్థం ఇది: "ఈ లోకంలో స్నేహితులన్నవాళ్ళు ఇంకా బ్రతికే వున్నారు." ★

సుఖజీవిత సేవ

భారత "సిద్ధవైద్య మహిమ" మన దేశీ సిద్ధుల సాటిలేని కీర్తికి ఒక తార్కాణము.

"మేల్ మాయిల్ మందు"

ప్రపంచములో ప్రఖ్యాతి గాంచిన మేహ, కుష్ఠురోగనివారిణి

భయంకరమైన మేహ వ్యాధివల్ల కష్టపడువారలకు పునర్జన్మమిచ్చు అద్భుత సంజీవి-మేహరోగ నివారణ మాత్ర, లేహ్యము.

డా॥ కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచారి & సన్సు,

5/22, మేల్ మాయిల్. (P. O.) (N. A. Dt.) S. India.